

(1788.), прие ся Кара-Георгій въ Аустрійскѣ военѣ службѣ и стана стражмайсторъ, понеже ся той научи твърдѣ скоро на екзерциръ (мушрѣ) и военѣ-тѣ дисциплинѣ (длъжностъ). И като му ся видѣ твърдѣ неправедно, като го при раздаване-то на ордени-тѣ прескочихѣ, расърди ся и излѣзе като хайдутинѣ по планинѣ-тѣ. Жена-та му и деца-та му живѣяхѣ мирно и спокойно въ село Крушедолъ, кои-то той остави, и никой не имѣ струваше нѣщо неповолно. Нему пакѣ като ся додеж тоя хайдушкій животъ, и като видѣ че нема вече никаквѣ опасностъ одѣ Турцы-тѣ за него, каза той тогда отъ странѣ на нѣкои по-отлични лица въ село-то, че какво той желае да ся придаде и така доби едно освободително писмо, (бурунтѣж). На това често го принуждаваше едно възрастѣ-тѣ му, а друго че го и най-отлични-тѣ человекѣ съвѣтовахѣ, да ся върне въ отечество-то си. Никой несмѣяше да го за что-годѣ помѣри, и ако че бѣше той и нѣкого убилѣ. Той имаше даже и добро почитание, кое-то най-много произхождаше отъ страхъ. Само началникѣ неможаше той да бѣде.

После заключеный-тѣ миръ (Августъ 1791. год. въ Свищовѣ) върна ся Кара-Георгій заедно съ фамилиѣ-тѣ си въ Сърбинѣ, и присели ся пакѣ, изново въ Тополѣ, и търгуваше съ свиніе, догдѣ-то го насилія-та на спяхи-тѣ нехвърлихѣ въ новѣ покрѣтѣ, въ кой-то той имаше да изиграе еднѣ твърдѣ знатнѣ игрѣ (ролѣ).